

МОЖЛИВОСТІ ОНЛАЙН-ОСВІТИ У СФЕРАХ АРХІТЕКТУРИ ТА ДИЗАЙНУ

В наш час цифрові технології надають все більше можливостей якісно і на великих відстанях проводити певні види діяльності з пошуку, обробки і зберігання інформації, з проектування, з аудіо- та відео- зв'язку, в сферах освіти та в інших видах діяльності.

В цивілізованих західних країнах багато вищих навчальних закладів вже певний час застосовують в процесі освіти, і саме дистанційної, чи онлайн-освіти, цифрові інформаційні технології. На Україні також робились певні неспіливі кроки в зазначеному напрямку, хоча консерватизм мислення, технологічна відсталість і відданість лише традиційним засобам і методам навчального процесу не дозволяли в нашій країні серйозно і масштабно займатись введенням цифрових технологій в освіту.

Але небезпека, яку привнесла в буття людей пандемія коронавірусу примусила ввести на рівні країни весною і до кінця минулого навчального року карантинні обмеження і дистанційну форму навчання. І хоча переважна більшість викладачів була ні морально, ні фізично, ні інтелектуально, ні технологічно не готова до такої зміни формату навчання, але як могла, намагалась проводити навчання студентів і школярів. Необхідно зазначити, що вимушена весняна дистанційна форма навчання показала брак технічних можливостей, відсутність достатнього рівня володіння викладачами цифровими технологіями, виявила старання одних пристосуватися і перебудуватись і внутрішній протест і не бажання інших викладачів до нових реалій. Тим більше, онлайн-викладання вимагає від викладачів трати зусиль і часу в рази більше, ніж при традиційній формі навчання. І більшість не сприйняла таку форму. Хоча існування пандемії, можливі майбутні глобальні загрози, подібні даній, і виявлені певні переваги дистанційної форми показали перспективи зазначеної форми організації навчального процесу.

Існує традиційний погляд поважних фахівців (в тому числі був таким і мій власний погляд до часу практичного проведення дистанційного навчання), що не можливо готувати архітекторів, дизайнерів та митців заочно чи дистанційно (в зв'язку з відсутністю відповідних цифрових і методичних технологій в недалекому минулому). Але досвід вищезазначеного вимушеного дистанційного навчання показав, що при використанні електронних засобів, в особливості відео-зв'язку, при індивідуальному підході, при сумлінній праці викладачів абсолютно реально наблизити якість дистанційного навчання до можливостей традиційної форми організації навчального процесу. Абсолютно реально демонструвати прийоми та засоби володіння олівцем, пензлем, показу

технік, технологій, манер виконання. При цьому аналіз та обґрунтування оцінювання виконаних студентами робіт стає ще більш відповідальним і чітким, особливо при письмовій формі обговорення позитивних сторін та вад студентських праць (хоча це і вимагає від викладача набагато більших зусиль, часу і точності, ніж при традиційному спілкуванні викладачів та студентів). Дистанційна форма навчання має певний суттєвий недолік: досить важко використовувати емоційну складову для розрядження ситуації, підтримання інтересу, і т. ін. Бо як виявляється, будь яке явище, що існує у Всесвіті, в тому числі навчальний процес, мають існувати відразу на трьох рівнях: інформаційному, емоційному і матеріальному. І саме емоційний рівень найскладніше використовувати при дистанційних формах навчання. Хоча досвід кращих педагогів показує, що навіть в зазначеному питанні є необхідні рішення, але вони можливі лише при бажанні і таланті викладача, при його креативному підході до своєї діяльності і при достатньому працелюбстві.

І ті вищі навчальні заклади, які в своїх структурах створюють відділення, програми, окремі групи дистанційного навчання, отримують величезні переваги перед іншими не лише під час пандемій чи інших глобальних чи національних катастроф, але і під час штатного положення справ. Бо саме дистанційне навчання з використанням цифрових технологій надасть можливість залучення до навчання студентів, які за умов пандемії чи з інших причин не можуть бути присутніми на традиційних заняттях:

- для іноземних студентів, що залишаються на своїй батьківщині;
- для українських студентів з інших міст, що залишаються вдома;
- для студентів, які поєднують теоретичне навчання в академії з практичним засвоєнням фахових знань та вмінь на виробництві, чи які зайняті працею в організаціях задля забезпечення можливостей оплачувати своє навчання і своє існування;
- для дорослих людей, які мають вже свою роботу чи свій бізнес, але хотіли би отримати нові знання і нову спеціальність, чи необхідний їм сертифікат вищої освіти, але при цьому графік традиційної денної освіти і навіть вечірньої післядипломної освіти для них є не припустимим (я маю приклади таких бажаючих, що хотіли б навчатись на архітектурі, але не можуть це зробити в зв'язку з відсутністю заочної форми підготовки архітекторів в нашій академії).

І впевнений, якість викладання одними і навчання іншими залежить не від форми організації навчального процесу (традиційної чи дистанційної), а від технологічних можливостей, технічної підготовленості викладачів, рівня володіння цифровими технологіями, від відданості викладачів своїй справі, від їх таланту, працелюбності та працездатності. І тоді гарантовано можлива якісна онлайн- чи дистанційна підготовка студентів навіть за напрямками «Архітектура» та «Дизайн», з перших кроків і до захисту дипломів.